

زیست شناسی چرخه تولید مثل خیار دریایی (*Holothuria scabra*) در سواحل شمالی جزیره قشم، خلیج فارس

فاطمه رضوانی*، علیرضا سالارزاده، فلورا محمدی زاده

گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، صنندوق پستی: ۷۹۱۵۹-۱۳۱۱

گونه‌های خیار دریایی خانواده Holothuridae جزو گونه‌های تجاری جهان می‌باشند. با توجه به ارزش تجاری گونه شنی *Holothuria scabra* در این مطالعه، بررسی زیست شناسی تولید مثل خیار دریایی گونه شنی از آذر ۹۱ تا آبان ۹۲ به مدت یک سال در آبهای ساحل شمالی جزیره قشم مورد بررسی قرار گرفت. در مطالعه مacroscopicی، بررسی رنگ غدد جنسی، اندازه گیری طول و قطر آنها و تعیین فصل تخم ریزی مورد نظر بود. جهت مطالعات هیستولوژیک و مورفومتریک غدد جنسی، پس از انجام مراحل آماده سازی نمونه‌های بافتی به روش معمول، مقاطع پارافینی ۵ میکرونی تهیه شده با رنگ‌های هماتوکسیلین-ائوزین مورد رنگ آمیزی قرار گرفتند. قطر توبول‌های غدد جنسی با میکرومتر عدسی چشمی و با بزرگنمایی $\times 40$ اندازه گیری شد. غدد جنسی از توبول‌های رشتہ ای تشکیل شده که در گونه مذکور، در ماده‌ها نارنجی-قرمز و در نرها سفید مایل به کرمی می‌باشد. با بررسی مacroscopicی و میکروscopicی، ۵ مرحله رسیدگی جنسی تعیین گردید. نتایج نشان داد فصل زمستان فصل اصلی تولید مثل این گونه در آبهای منطقه قشم می‌باشد. همبستگی بین شاخص گناد و فصول مختلف اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$).

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۹۳/۰۳/۲۴

اصلاح: ۹۴/۰۶/۲۰

پذیرش: ۹۴/۰۶/۲۵

کلمات کلیدی:

رسیدگی جنسی

شاخص گناد

قسم

Holothuria Scabra

مقدمه

خیار دریایی در شاخه خارپستان (Echinodermata) و رده هولوتورین (Holothuroidea) جای دارند و طی دوران تکاملی ۵۴۰ میلیون سال پیش در اقیانوس‌ها ظاهر شده اند (Alexander and Kim, 2001). خیارهای دریایی یکی از جانوران کفزی می‌باشند که در پاکسازی بستر اقیانوس‌ها و دریاها نقش مهمی ایفا می‌کنند. از ۱۵۰۰ گونه خیار دریایی که شناخته شده، تاکنون فقط بیست گونه از آبهای ایران گزارش شده است که گونه سندیفیش یکی از بالارزش‌ترین آنها در مناطق گرمسیری می‌باشد و تحت عنوان Beche-de-mer (خیار دریایی خشک شده) فرآوری می‌شود. این گونه در سراسر مناطق اقیانوس هند-آرام (Indo-pacific) به ویژه برای صیادان ساحلی در دسترس بوده و همچنین جزو گونه‌های تجاری خلیج فارس می‌باشد که تنها در اطراف جزیره قشم پراکنش دارد.

بررسی آزمایشگاهی بر روی سموم به دست آمده از دستگاه ایمنی خیارهای دریایی نشان داده است که این مواد خواص ضد ویروس، ضد تومور، ضد سرطان و ضد باروری داشته و در صنعت داروسازی کاربرد گسترده‌ای دارند (James, 2001).

* نویسنده مسئول، پست الکترونیک: Ftm_rezvani@yahoo.com

با توجه به اهمیت خیار دریایی و ناشناخته ماندن آن در کشور ما هر گونه مطالعه در این زمینه می‌تواند گامی مؤثر در عرصه اقتصادی، اکولوژیک و علمی کشور باشد. در این تحقیق به دلیل عدم وجود مطالعات در کشور در زمینه زیست‌شناسی تولید مثل خیار دریایی گونه‌شناختی *Holothuria scabra* در سواحل شمالی قشم (استان هرمزگان) سعی بر آن بوده تا با ارائه کلیدی از مراحل مختلف رسیدگی جنسی به تسهیل مطالعات آتی در زمینه بیولوژی تولید مثل این گونه کمک نمود، تا بتوان در حفظ ذخایر طبیعی گونه مذکور و همچنین انجام پژوهش‌های تکثیر و پرورش آن و کاهش هزینه تولید هچری در آینده نائل آییم.

مواد و روش‌ها

جمع آوری نمونه‌های خیار دریایی گونه‌شناختی طی دوره یک ساله از آذر ماه ۹۱ تا آبان ۹۲ در ۵ کیلومتری سواحل شمالی جزیره قشم انجام شد. جمع آوری نمونه‌ها به وسیله غواصی و نیز در زمان جزر با جستجو در آب انجام گرفته، سپس نمونه‌های جمع آوری شده در ظروف یونولیتی به همراه آب دریا به آزمایشگاه انتقال داده شد.

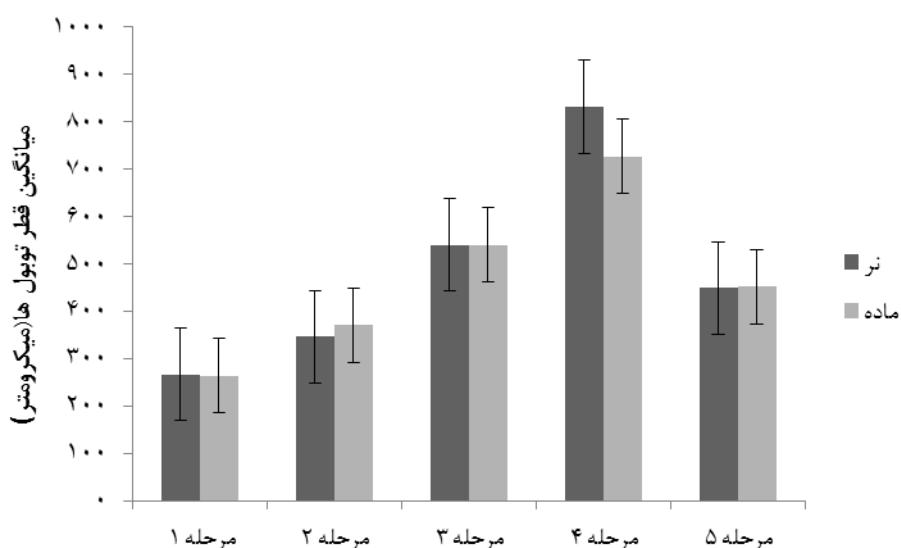
به دلیل عدم وجود دو شکلی جنسی در مورد خیارهای دریایی عمل تعیین جنسیت را تنها از طریق کالبد شکافی و مشاهده غدد جنسی نر و ماده و تفاوت رنگی این غدد در جنس نر و ماده، می‌توان انجام داد (Purwati *et al.*, 2003). برای این کار با تکان و فشار دادن نمونه‌ها، کل محتویات شکمی را درون سینی خالی نموده تا گناد تناسلی مشاهده گردد. با توجه به رنگ گنادها به جز در مراحل اولیه تکامل جنسی، تعیین جنسیت صورت می‌گرفت. در این گونه، گناد جنسی ماده به رنگ نارنجی-قرمز و در جنس نر سفید-کرمی می‌باشد. در یک جمعیت خیار دریایی که گنادهای جنسی به طور همزمان تکامل می‌یابند و توبول‌های تشکیل دهنده آن بعد از تخم ریزی جذب می‌شوند، گناد جنسی را برای دوره ای معین نمی‌توان مشاهده نمود. یعنی افراد در این دوره قادر غده جنسی هستند (Chen, 2003). در بررسی ماکروسکوپی، جدا از تعیین جنسیت نمونه‌ها دو صفت رنگ و وزن گنادها، اندازه گیری شده و گنادها نیز در فرمایین ۱۰۰ درصد فیکس شدند. سپس سایر بررسی‌های ماکروسکوپی شامل طول توبول‌ها و قطر توبول‌ها، روی نمونه‌های فیکس شده، مورد زیست‌سنجه قرار گرفتند (Drumm and Loneragan, 2005). برای اندازه گیری وزن گنادها، از ترازوی دیجیتال با دقت ۰/۰۱ گرم استفاده شد. طول توبول‌ها گناد جنسی نر و ماده با استفاده از کولیس با دقت ۰/۰۲ میلیمتر اندازه گیری گردید. برای بررسی‌های میکروسکوپی، ۵ تا ۱۰ نمونه گنادها از کل نمونه‌های هر ماه، برای بررسی‌های بافت شناسی برداشته شد (Tehranifard *et al.*, 2006). جهت تهییه مقاطع بافتی، نمونه‌هایی با ضخامت حداقل ۰/۵ سانتی متر از قسمت‌های مختلف توبول‌های گنادها برداشته شده و به مدت ۲۴ ساعت در فرمایین ۱۰۰ درصد قرار گرفت. جهت مطالعات هیستولوژیک و مورفومتریک غدد جنسی، پس از انجام مراحل آماده سازی نمونه‌های بافتی به روش معمول، مقاطع پارافینی ۵ میکرونی تهییه شده، با رنگ‌های هماتوکسیلین-ائوزین مورد رنگ آمیزی قرار گرفتند. قطر توبول‌های گنادها با میکромتر عدسی چشمی و با بزرگنمایی ۴ \times در سه ناحیه ابتداء، میانه و انتهای توبول، اندازه گیری شد. لازم به ذکر است که، به دلیل زیاد بودن تعداد توبول‌های تشکیل دهنده یک گناد در بیشتر مراحل تکامل آن، ۲۰ درصد از تعداد کل توبول‌ها در هر گناد مورد زیست‌سنجه قرار گرفت. به دلیل عدم دسترسی به کلید ماکروسکوپی کامل از این گونه، با توجه به ویژگی‌های ماکروسکوپی به خصوص رنگ گناد و با استفاده از کلید میکروسکوپی بافتی پنج مرحله‌ای مربوط به گونه *Holothuria scabra* مراحل ماکروسکوپی تکامل گناد برای دو جنس نر و ماده تعیین گردید (Asha and Muthiah, 2008).

داده‌های حاصل از اندازه گیری‌های مختلف در پژوهش حاضر، به وسیله نرم افزارهای EXCEL 2010 و نرم افزار آماری SPSS19 تحلیل و بررسی شده است.

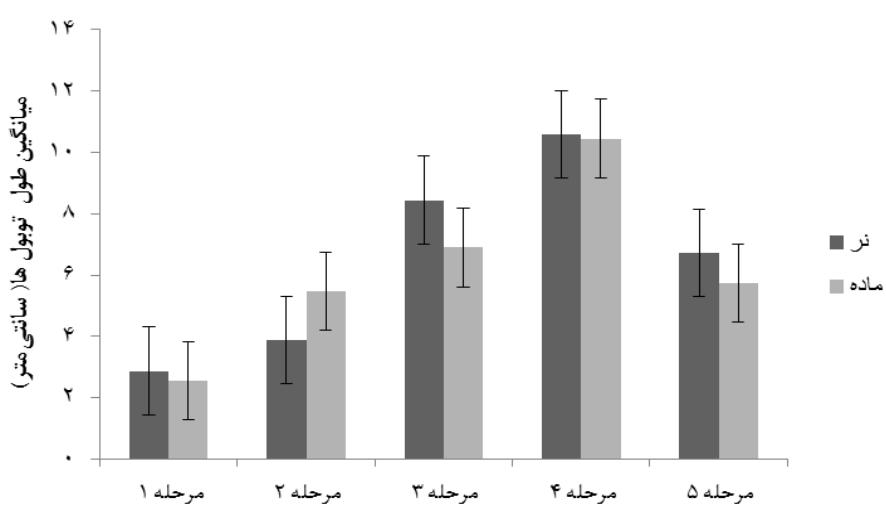
نتایج

روند تغییرات میانگین قطر توبول های گنادها با توجه به مراحل مختلف رسیدگی نر و ماده، در شکل ۱ نشان داده است. بیشترین میانگین قطر توبول ها در هر جنس نر و ماده مربوط به مرحله ۴ رسیدگی به ترتیب با مقدار 832 ± 201 و 726 ± 111 میکرومتر می باشد. کمترین میانگین قطر توبول ها در هر دو جنس نر و ماده مربوط به مرحله ۱ رسیدگی جنسی، به ترتیب با مقدار 267 ± 24 میکرومتر و 264 ± 42 میکرومتر اندازه گیری گردید. نتایج آزمون T برای مقایسه میانگین های قطر توبول های غدد جنسی نر و ماده، وجود اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) را بین این دو جنس نشان نداد.

روند تغییرات میانگین طول توبول های غده جنسی با توجه به مراحل مختلف رسیدگی نر و ماده، در شکل ۲ نشان داده شده است. بیشترین میانگین طول توبول ها در جنس نر مربوط به مرحله ۴ رسیدگی با مقدار 575 ± 10 سانتی متر و در جنس ماده نیز مربوط به مرحله ۴ رسیدگی جنسی با مقدار 585 ± 5 سانتی متر بوده، و کمترین میانگین طول توبول ها در هر دو جنس نر و ماده مربوط به مرحله ۱ رسیدگی جنسی، به ترتیب با اندازه 287 ± 197 سانتیمتر برای جنس نر و 256 ± 66 سانتیمتر برای جنس ماده گردید. نتایج آزمون T برای مقایسه میانگین های طول توبول های غده جنسی نر و ماده، وجود اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) را بین این دو جنس نشان نداد.

شکل ۱. میانگین قطر توبول های گنادها، در مراحل مختلف غده جنسی نر و ماده

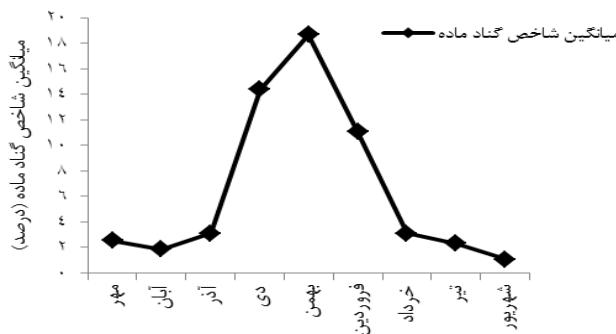
شکل ۲. میانگین طول توبول های گنادهای نر و ماده ، در مراحل مختلف رسیدگی گنادهای نر و ماده

رونده تغییرات میانگین وزن شاخص گناد در جدول ۱ نشان داده شده است که کمترین میزان شاخص گناد در فصل تابستان با مقدار $۱۴/۳۴ \pm ۲/۲۱$ و بیشترین میزان شاخص گناد در فصل زمستان با مقدار حداقل $۱/۸۷ \pm ۰/۴۴$ می باشد.

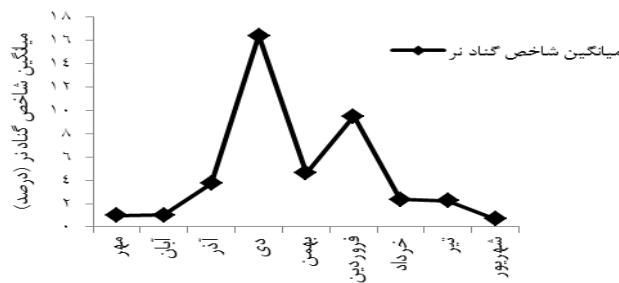
جدول ۱. میانگین شاخص وزن گناد در فصول مختلف

فصل	تعداد	میانگین \pm خطای انحراف از معیار
بهار	۳۲	$۵/۳۷ \pm ۰/۷۳$
تابستان	۲۱	$۱/۸۷ \pm ۰/۴۴$
پاییز	۳۳	$۲/۰۱ \pm ۰/۲۶$
زمستان	۲۹	$۱۴/۳۴ \pm ۲/۲۱$
جمع کل	۱۱۵	$۶/۰۳ \pm ۰/۷۶$

رونده تغییرات میانگین شاخص گناد در ماههای مختلف سال در شکل ۳ در جنس ماده و در شکل ۴ در جنس نر نشان داده شده است. بیشترین میانگین شاخص گناد در جنس ماده مربوط به ماه بهمن با مقدار $۱۸/۶۴ \pm ۱۴/۲۸$ و در جنس نر مربوط به ماه دی با مقدار $۱۶/۳۹ \pm ۳/۷۶$ می باشد. کمترین میانگین شاخص گناد در جنس ماده مربوط به ماه شهریور با مقدار $۱/۰۶ \pm ۰/۵۸$ و در جنس نر نیز مربوط به ماه شهریور با مقدار $۶/۸ \pm ۰/۵۹$ می باشد.

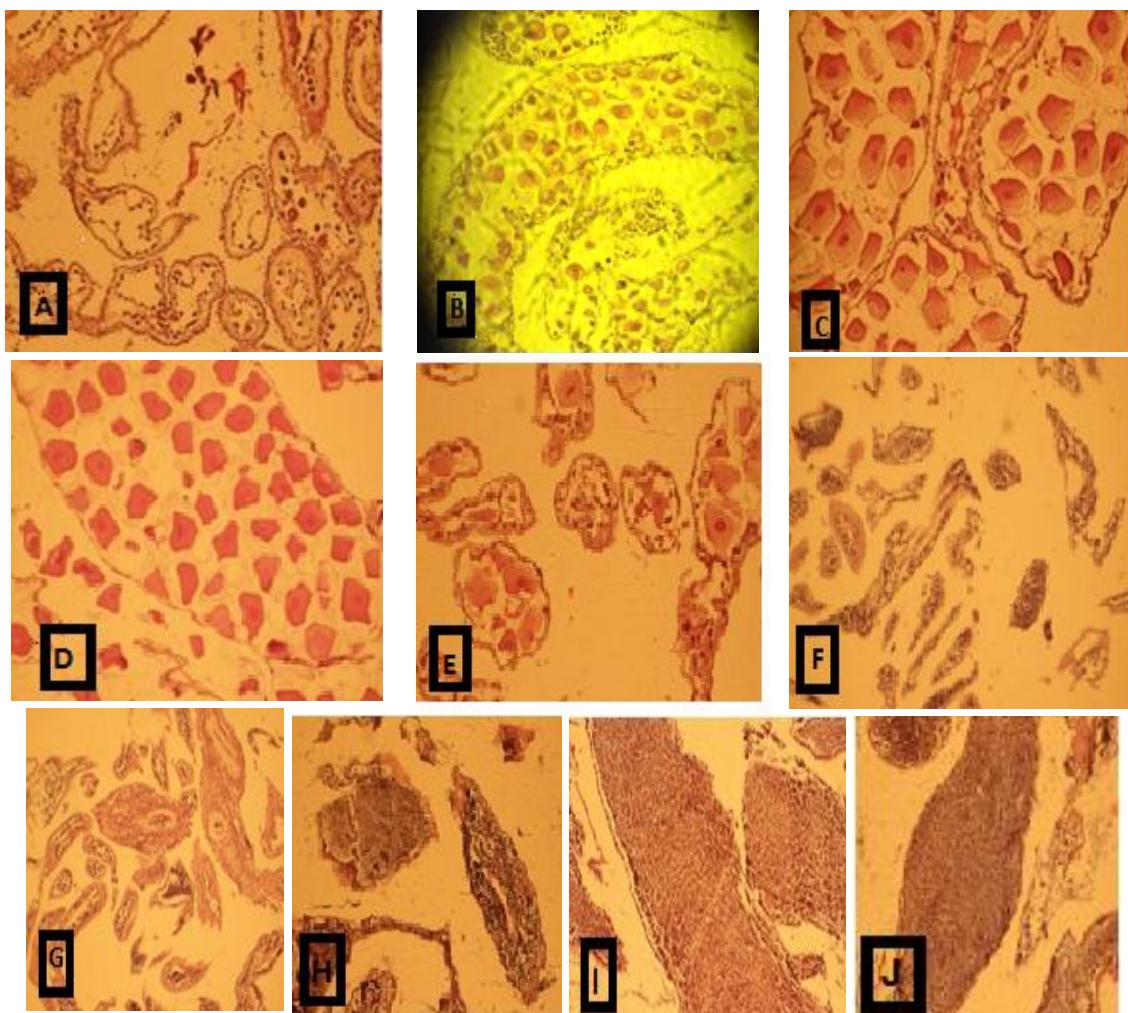

شکل ۳. میانگین شاخص گناد در جنس ماده

شکل ۴. میانگین شاخص گناد در جنس نر

گناد *Holothuria scabra* شامل یک دسته منفرد با تعداد زیادی لوله های منشعب بر روی سمت راست روده بوده، تمامی لوله ها در سرتاسر مراحل بلوغ گامتیک رشد یکسانی نداشته و این بدان معناست که عمل گامتوژنیس در تمامی گونه های این جنس خیار دریایی به طور همزمان انجام نشده، اما در همه شاخه های یک گناد از یک نمونه مراحل بلوغ به طور همزمان انجام می پذیرد. در خصوص طول شاخه نیز در یک گناد، معمولاً یکسان نبوده و به اندازه مولد بستگی خواهد داشت (شکل ۵).

شکل ۵. مراحل میکروسکوپی رسیدگی غده جنسی نر و ماده A تا J (بزرگنمایی $\times 10$)

مراحل مختلف رسیدگی جنسی در جنس ماده (E تا A) و مراحل مختلف رسیدگی جنسی در جنس نر (F تا I). شکل A و F مرحله رشد اولیه (Early growth)، شکل B و G مرحله رشد یافته (Growth)، شکل C و H مرحله رشد پیشرفته (Advanced growth)، شکل D و J مرحله بالغ یا رسیده (Mature)，شکل E و I مرحله پس از تخم ریزی (Spent).

مراحل ماکروسکوپی رسیدگی غده جنسی در ماده ها و نرها

مرحله ۱) رشد اولیه (early growth): در این مرحله توبول های تشکیل دهنده غده جنسی در هر دو جنس کوچک و نامشخص اند و از لوله های بدون انشعاب سفید تشکیل شده اند (طولشان کمتر از ۱۰ میلیمتر). حتی جنسیت به وسیله آزمایشات میکروسکوپی نیز قابل تعیین نخواهد بود.

مرحله ۲) رشد (Growing): در این مرحله توبول های تشکیل دهنده غدد جنسی بلندتر می شوند (از ۲۰ تا ۷۰ میلیمتر)، همزمان با رشد گنادها، لوله ها شروع به دو شاخه شدن به شکل یک سری انشعاب می کنند. طول لوله های منشعب در هر گناد تغییر می کند. تحمدان نارنجی و بیضه ها سفید براق هستند.

مرحله ۳) رشد پیشرفته (Advanced Growing): گنادهای بالغ لوله های باروری بزرگی دارند (۲۰۰-۳۰۰ میلیمتر طول) که در حفره سلومی چیره شده اند. در طی مرحله بلوغ، شاخه های اضافی لوله ها رشد خواهند نمود. تحمدان ها به رنگ قرمز نارنجی بوده و اووسیت ها در سرتا سر دیواره لوله شفاف نازک مشخص خواهند بود. بیضه ها کرم- متمايل به سفید بوده و لوله ها به شکل دانه های تسبیح می باشند. طول و قطر لوله های هر گناد یکسان می باشد. در بررسی آماده سازی تحمدان جهت

کوبیدن، وجود اوسویت‌ها در مراحل متفاوت رشد مشاهده شد. اوسویت‌ها کاملاً بر جسته بودند و نیز در بررسی آماده سازی بیضه‌ها جهت کوبیدن وجود اسپرم فعال بیشتری نمایان بود.

مرحله ۴) رسیده یا بالغ (Mature/Ripe): گنادهایی که تا حدی تخم ریزی نموده اند، ترکیبی از لوله‌های باروری بزرگ و لوله‌هایی هستند که گامتها ایشان را رها کرده اند، اندازه آن‌ها کاهش یافته و ظاهر چروکیده دارند. لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها نکرده اند، ظاهرشان مشابه آنهاست. بروکیده بوده که برای لوله‌هایی که رشد پیشرفته داشته توصیف شدند. فاگوسیت‌ها در لومن هر دو نوع لوله معلوم بودند و خصوصاً در لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها نکرده فراوان بودند و بیانگر آن بوده که گامتها موجود دوباره جذب شده اند. در بعضی تخدمان‌ها، اوسویت‌ها در لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها نکرده به وضوح مشخص بود که تحلیل رفته بودند، زیرا در گنادها وجود لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها کردند و لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها نکردند طول و قطرشان در لوله‌ها متغیر بودند. بررسی آماده سازی تخدمان جهت کوبیدن وجود اوسویت‌های نابالغ در لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها نموده و نیز در لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها ننموده اند، بیانگر آن است که شروع مجدد گامتوزنیسین اتفاق افتاده است. اوسویت‌های نابالغ در لوله‌هایی که تخم‌هایشان را رها کردند نمایان بودند.

مرحله ۵) پس از تخم ریزی (Spent/Post spawing): گنادهایی که تخم ریزی کردند، اندازه شان به میزان زیادی تقلیل یافته، لوله‌ها ضعیف و چروکیده بوده وزن این گنادها به کمتر از ۱۰ تا ۴۰ گرم تغییر یافت. در اوسویت‌های باقی مانده و اسپرم‌هایی که تخم‌هایشان را رها نکردند، معمولاً وزن گناد ۱۰ تا ۴۰ گرم داشتند. گنادهایی کوچکتر از یک گرم به رنگ قهوه‌ای کم رنگ دیده شدند. بررسی آماده سازی در این گنادها نشان داد که بیشترین لوله‌ها در این مرحله خالی بودند.

مراحل میکروسکوپی رسیدگی غده جنسی در ماده‌ها

مرحله ۱) رشد اولیه (early growth): در این مرحله تخمک‌های پیش زرده ای به تعداد بیشتر و تخمک‌هایی که در مرحله اولیه زرده سازی اند به تعداد کمتر در طول اپیتیلیوم دیده می‌شوند (شکل ۵، A).

مرحله ۲) رشد یافته (Growing): در این مرحله علاوه بر تخمک‌های پیش زرده ای و اولیه، تخمک‌های کوچک هم که تعدادشان در حال افزایش است، دیده می‌شود (شکل ۵، B).

مرحله ۳) رشد پیشرفته (Advanced Growing): در این مرحله تخمک‌های کوچک در طول اپیتیلیوم ژرمنیال و تخمک‌های بالغ بزرگ در لومن دیده می‌شوند (شکل ۵، C).

مرحله ۴) رسیده یا بالغ (Mature): در این مرحله تخمک‌های بالغ و بزرگ همه فضای لومن را پر کرده اند و هیچ تخمک کوچکی در طول اپیتیلیوم ژرمنیال دیده نمی‌شود (شکل ۵، D).

مرحله ۵) پس از تخم ریزی (Spent/Post spawing): در این مرحله تخمک‌های باقی مانده و رها سازی نشده و یا تخمک‌های باقیمانده در حال فاگوسیت شدن، در فضای خالی لومن دیده می‌شوند (شکل ۵، E).

مراحل بافتی رسیدگی جنسی در نرها

مرحله ۱) رشد اولیه (early growth): در این مرحله تنها اسپرماتوسیت‌ها وجود دارند که در طول ژرمنیال اپیتیلیوم و یا چین‌خوردگی‌های طولی موجود در فضای لومن، دیده می‌شوند (شکل ۵، F).

مرحله ۲) رشد (Growing): در این مرحله علاوه بر اسپرماتوسیت‌های موجود در طول ژرمنیال اپیتیلیوم، اسپرماتوزاها هم فضای لومن را به تدریج پر کرده اند (شکل ۵، G).

مرحله ۳) رشد پیشرفته (Advanced Growing): در این مرحله اسپرماتوسیت‌ها بسیار کم تراکم تر شده و اسپرماتوزاها فضای لومن را پر کرده اند (شکل ۵، H).

مرحله ۴) رسیده یا بالغ (Mature): در این مرحله اسپرماتوزاها تمام فضای لومن را پر کرده و هیچ لایه زاینده ای با سلولهای مراحل اولیه دیده نمی‌شود (شکل ۵، I).

مرحله ۵) پس از تخم‌ریزی (Spent/Post spawning): در این مرحله فضای خالی طولانی در لومن دیده می‌شود که اسپرماتوسیت‌های باقیمانده و رهاسازی نشده در بعضی قسمت‌های آن دیده می‌شود (شکل ۵، J).

بحث

در این مطالعه مشخص شد که در اکثر مراحل گنادهای نر در مقایسه با گنادهای ماده از توبول‌های بلند و باریک تشکیل شده بودند. همچنین با رشد گناد از مرحله ۱ تا ۴ قطر و طول توبول‌ها در هر دو جنس افزایش یافته ولی در مرحله ۵ کاهش می‌یابد که احتمالاً بیانگر آن است که توبول‌های گنادها در مرحله بعد از تخم‌ریزی، جذب می‌شوند (شکل ۱). مطالعه Chen (۲۰۰۳) بر روی گونه *Holothuria leucospilota* در بندر Darwin در سواحل شمالی استرالیا نیز به نتایج مشابهی دست یافت؛ در این مورد بیان شد که اندازه توبول‌های تخدمان (طول و قطر) با پیشرفت مراحل جنسی از مرحله اولیه تا بارور، افزایش یافته و نیز کمترین و بیشترین تعداد توبول به ترتیب در مرحله اولیه و بارور دیده شده است (Chen, 2003). همچنین Ghobadyan و همکاران (۲۰۱۲) بر روی گونه *Holothuria leucospilota* در بندر بستانه هرمزگان نیز نتایج مشابهی به دست آورده‌اند. در تحقیق مزبور مشخص گردید که گناد نر در مقایسه با گناد ماده از توبول‌های بلند و باریک تشکیل شده، در حالی که در جنس ماده توبول‌ها کوتاه و قطور و تعداشان کمتر است، ولی در مرحله ۵ کاهش می‌یابند که نشان دهنده جذب آن هاست (Ghobadyan et al., 2012). مطالعه Conand (۱۹۸۱) بر روی سه گونه *Holothuria fucogilva*, *Thelenota ananas* و *Holothuria nobilis* در New Caledonia نیز به نتایج مشابهی دست یافتند. در این باره عنوان گردید که، با پیشرفت مراحل رسیدگی جنسی، پارامترهای طول و قطر غده جنسی از مرحله اولیه رشد تا بلوغ افزایش یافته و در مرحله پس از تخم‌ریزی کاهش می‌یابد. همچنین در بررسی مذکور، توبول‌های غده جنسی نر بلندتر و باریک تر از غده جنسی ماده بودند (Conand, 1981).

روندهای میانگین شاخص گناد در این مطالعه نشان داد که فعالیت تولید مثلی *Holothuria scabra* در فصل زمستان بوده و این گونه دارای پیک تخم‌ریزی در ماه دی (نر) و ماه بهمن (ماده) می‌باشد (شکل ۲ و ۳). کمترین مقدار شاخص گنادوسوماتیک در این مطالعه در فصل تابستان (شهریور ماه) مشاهده شد. در خصوص زمان تخم‌ریزی خیارهای دریایی مطالعات انجام شده توسط سایر محققین بیانگر زمان‌های متفاوت و حتی متضاد با یافته‌های به دست آمده در این مطالعه بوده که این مسئله به شرایط اقلیمی و جغرافیایی منطقه مورد مطالعه با سایر مناطق ارتباط خواهد داشت. از نمونه این مطالعات می‌توان به Rasolofonirina و همکاران (۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱) از آبهای جنوب غربی اقیانوس هند اشاره نمود، که چرخه تولید سالیانه *Holothuria scabra* با بیشترین مشخصه‌های بلوغ با تخم‌ریزی بین ماههای آبان (November) تا فروردین (April) گزارش گردید (Rasolofonirina, et al., 2005). در بررسی دیگری نیز که توسط Ramofafia و همکاران (۲۰۰۵) در جزیره سالمون بر روی گونه *Holoturia scabra* انجام گردید، نتایج نشان داد که گامت‌های بالغ رها شده در سرتاسر سال وجود داشته، اما دوره اصلی تخم‌ریزی از شهریور (September) تا آذر (December) به طول می‌انجامد. Tuwo (۱۹۹۹) به بررسی بیولوژی چرخه تولید مثلی گونه *Holoturia scabra* در اندونزی جزیره Saugo پرداخت و عنوان نمود که اوج فعالیت گامتوژنیس این گونه از تیر (July) تا اسفند (March) به طول می‌انجامد و دارای دو دوره تخم‌ریزی با یک چرخه تولید مثلی نیم ساله است. در بعضی از گونه‌های خیار دریایی مانند *Cucumaria japonica* و *Holothuria spinifera* لوله‌های تخم‌ریزی در سرتاسر سال مشاهده شده است (Belova and Viktorovskaya, 2007; Reichenbach and Muthiah, 1999) نیز جنبه‌های تولید مثلی گونه *H. fuscogilwa* در مالدیو را مورد مطالعه قرار داده و گزارش نمودند پیک فعالیت‌های گامتوژنیس در ماه های مرداد (August) و اردیبهشت (May) خواهد بود و بیان داشتند که دوره اصلی تخم‌ریزی از ماه آذر (December) تا اسفند (March) اتفاق می‌افتد. تهرانی فرد و همکاران در سال ۱۳۸۶ با مطالعه بر روی چرخه تولید مثلی خیار دریایی گونه *Stichopus hermanni* در آب سنگهای مرجانی جزیره کیش، خلیج فارس عنوان نمودند که چرخه تولید مثلی از اوخر زمستان آغاز شده و تا تابستان ادامه می‌یابد. مرحله فعل گامتوژنیس مطابق با افزایش تناوب نوری و درجه حرارت بوده و حداکثر تخم‌ریزی در تابستان صورت می‌گیرد. علت این تنافق‌ها در فصل تخم‌ریزی شاید به دلیل جمع آوری نمونه‌ها از مکان‌های مختلف و به دور از ساحل باشد. در این پژوهش جمع آوری نمونه‌ها تقریباً از یک منطقه بود و صید در عمق ۳-۶ متری صورت

گرفت. همچنین می‌تواند به دلایل دیگر از جمله تفاوت در محل جغرافیایی و عوامل محیطی مثل دما، شوری، قابلیت استفاده از غذا، فتوپریود، باد و ... و اثر آن بر روی گامتوژنیسیس و تخمر ریزی باشد.

در پایان می‌توان نتیجه گیری نمود که خیار دریایی گونه *Holoturia scabra* در سواحل جزیره قشم دارای یک فصل تخمر ریزی است. فعالیت تولید مثلی این گونه در فاصله زمانی دی و بهمن در اوج قرار گرفته و بهترین زمان برای تکثیر مصنوعی این گونه به شمار می‌رود. همچنین بهترین زمان منوعیت برای صید غیرمجاز نیز در همین دوره زمانی خواهد بود.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مراتب تشکر و قدردانی خود را از دانشگاه آزاد اسلامی- واحد بندرعباس و آزمایشگاه دکتر سبحانی- بندرعباس اعلام نموده و از زحمات بی دریغ آقایان دکتر سید عبدالله رضوی، مجید بالوانه، مجید افخمی، سلمان اخداد و عباس قریشی و سرکار خانم فاطمه قبادیان تشکر می‌نمایند.

منابع

- Alexander, M.K., Kim, J. 2001. Phylogeny of Holothuridea (Echinodermata) inferred from morphology. *Zoological Journal of the Linnean Society*. 133: 63-81.
- Asha, P.S., Muthiah, P. 2008. Reproductive biology of the commercial sea cucumber *Holothuria spinifera* (Echinodermata: Holothuroidea) from Tuticorin, Tamil Nadu, India. *Aquaculture International*. 16: 231-242.
- Belova, G.V., Viktorovskaya, G.I. 2007. Morphometric characteristic of sex cells and seasonal changes of female gonads of *Cucumaria japonica* (Semper, 1868) (Echinodermata: Holothuroidea) from Peter the Great Bay, Sea of Japan. *Russian Journal of Marine Biology*. 33: 173 -180.
- Chen, Y. 2003. A preliminary study of the marine sea cucumber (*Cucumaria frondosa*) Fishery. Appendix I: Development of standardized protocol for measuring biological characteristics of marine sea cucumber. *Northeast Consortium Program Development Grant*. 686: 12-15.
- Conand, C. 1981. Sexual cycle of three commercially important holothurian species (Echinodermata) from the lagoon of New Caledonia. *Bulletin of Marine Science*. 31(3): 523-543.
- Drumm, D., Loneragan, R. 2005. Reproductive biology of *Holothuria leucospilota* in the Cook Islands and implications of traditional fishing of gonads of the population. *New Zealand Journal of Marine and Fresh water Research*. 39: 141-156.
- James, D.B. 2001. Twenty sea cucumbers from seas around India, Naga. *The ICLARM Quarterly*. Vol. 24, pp. 4-9.
- Ghobadyan, F., Morovvati, H., Ghazvinehil, E., Tavassolpour, E. 2012. An investigation of the macroscopic and microscopic characteristics of gonadal tubules in the sea cucumber *Holothuria leucospilota*. *SPC Beche- de- mer Information Bulletin*. 32: 6-14.
- Purwati, P., Luong-van, J.T. 2003. Sexual reproduction in fissiparous holothurian species *Holothuria leucospilota* Clark 1920 (Echinodermata: Holothuroidea). *SPC Bech-de-mer Information Bulletin*. 18: 33-38.
- Ramofafia, C., Battaglene, C.S., Byrne, M. 2005. Reproductive biology of the commercial sea cucumber *Holothuria scabra* in the Solomon Islands. *Marine Biology*. 142: 281-288.
- Rasolofonirina, R., Vaitilingon, D., Eeckhaut, I., Jangoux, M. 2005. Reproductive cycle of edible Echinoderms from the South-Western Indian Ocean II: the sandfish *Holothuria scabra* (Jaeger, 1833). *Western Indian Ocean. Journal of Marine Science*. 4: 61-75.
- Reichenbach, N. 1999. Ecology and fishery biology of *Holothuria fuscogilva* (Echinodermata: Holothuroidea) in the Maldives. *Indian Ocean Bulletin of Marine Science*. 64 (1): 103-113.
- Tehranifard, A., Uryan, S., Vosoghi, G., Fatem, S.M., Nikoyan, A. 2006. Reproduction cycle of *stichopus herrmanni* from Kish Island, Iran, *SPC Beche- de- mer Information Bulletin*. 24: 22-27.
- Tuwo, A. 1999. Reproductive cycle of the Holoturian *Holothuria scabra* in Saugi Island, Spemonde Archipelago, Southwest Sulawesi, Indonesia. *SPC Beche-de- mer Information Bulletin*. 11: 9-12.